

خبر

معجزه چمن خوب برای پرسپولیس

مهم‌ترین عامل برد پرسپولیس غیر از خود باوری و شجاعت تیم یحیی و اعتماد به نفس بازیکنان با وجود تغییرات به وجود آمده، بازی روی زمین مناسب و چمن مخمل گونه ورزشگاه الدحیل بود. از همان دقیقه یک برای ما که بازی در زمین ورزشگاه آزادی را دیده بودیم، چمن ورزشگاه الدحیل مثل الماس صیقل خورده به نظر می‌رسید و البته حسرت به دل می‌کاشت. پرسپولیس در این زمین مناسب و چمن فوق‌العاده‌اش هر کاری خواست انجام داد و با یک نمایش برتر به آنچه می‌خواست دست یافت. در واقع پرسپولیس و یحیی گل محمدی که مدام از زمین چمن ناهموار آزادی می‌نالیدند با این بازی ثابت کردند حق دارند چرا که در زمین مساعد تیم دیگری می‌شوند و شبیه همان تیمی بودند که حتی می‌تواند معجزه صعود به فینال را زنده کند.

یحیی بدون امیری و ترابی برد

امیری و ترابی به این بازی نرسیدند تا گل محمدی تیم خود را بدون آنها ببینند. عالی‌شاه و سلمانی جایگزین این نفرات شدند و البته پرسپولیس با سازماندهی و نمایش برتر تک تک نفراتش کاری کرد تا غیبت این دو ستاره را فراموش کنیم. به نظر می‌رسد بازی دادن به ترابی و امیری با توجه به اینکه ظاهراً تازه بهبود پیدا کرده‌اند ریسک بزرگی برای یحیی باشد و این دو ستاره را برای مدتی از دست بدهد اما بدون آنها هم پرسپولیس تیم فوق‌العاده‌ای بود. شاید اگر قبل از بازی می‌گفتند پرسپولیس بدون این دو بازیکن مؤثر و کارگشا که غالباً بار تهاجمی تیم را به دوش می‌کشند و مهم‌ترین مهره‌ها در کارهای ترکیبی هستند، چنین نمایشی ارائه می‌کند هیچ‌کس باور نمی‌کرد اما تغییرات یحیی جواب داد و هم استراتژی هم کار انفرادی نفرات جایگزین کاری کرد تا یک برد شیرین و جانانه به دست بیاید و البته پرسپولیس بدون این دو ملی‌پوش کار بزرگی انجام دهد.

تغییرات عجیب کرسپو

در حالی که طی بازی‌های گذشته ایراهیم بامبا ۲۱ ساله غالباً در پست هافبک دفاعی به عنوان یکی از دو هافبک دفاعی در سیستم ۴-۲-۳-۱ به میدان می‌رفت این بار به عنوان مدافع میانی کنار روبن سمدمو پرتغالی بازی کرد و یوف ایمن مدافع میانی فیکس دحیل نیمکت نشین شد. با این وجود عقب رفتن بامبا و حضورش در قلب دفاع باعث شد تا کریم بوضیاف در مرکز میدان و به عنوان هافبک دفاعی کنار عاصیم مادیبو بازی کند تا این دو بازیکن قدیمی الدحیل نبض بازی تیمشان را در دست بگیرند که اینطور نشد. بوضیاف که تازه از مصدومیت برگشته و چیزی حدود یک ماه در ترکیب تیمش نبود در بازی سه روز قبل تیمش مقابل المرخیه چیزی حدود سی دقیقه بازی کرد اما مشخصاً آماده نبود و شرایط بدنی خوبی نداشت بطوری که بیشتر متوسل به خطا می‌شد. همچنین عاصیم مادیبو هم که حضوری یک در میان در ترکیب اصلی تیمش دارد مقابل خط میانی پرسپولیس یک هیچ‌کاره تمام عیار بود.

امید عالی‌شاه

کاپیتان بهترین بود

کاپیتان پرسپولیس به عنوان بهترین بازیکن دیدار با الدحیل شناخته شد. پیش از این هیچ وقت و در هیچ مسابقه‌ای ندیده بودیم که امید این تعداد شوت به دروازه حریف بزند اما او نقش اول تمام موقعیت گل‌های پرسپولیس بود. چه از نیمه نخست که در عرض حرکت کرد و به یاسین سلمانی پاس داد چه تمام شوت‌هایی که دروازه الدحیل را به توپ بست و سر آخر با یک ارسال موج به خواسته خودش و تیم منجر شد.

میلاذ سورگی

اولین بازی آسیایی

در شرایطی به عنوان اولین تعویضی تیمش وارد میدان شد که نفراتی مثل امیری و ترابی در این میدان شانس بازی پیدا نکردند. در عین حال هنانوف، اسدبیگی و گولسیانی در وقت‌های اضافه به میدان رفتند و اصلاً توپ را لمس نکردند. در شرایطی که فهمی، احمدی، رفیعی و بابایی از بین جوان‌ها بازی نکردند و شانس بازی آسیایی پیدا کرد. سورگی پیش از این در لیگ برتر و در بازی مقابل تراکتور هم ۱۰ دقیقه شانس بازی پیدا کرده بود.

شهاب زاهدی

گلزن نشد اما تأثیر داشت

زاهدی در این بازی موفق به گلزنی نشد و ضربه به چهارچوب هم نداشت اما در تک گل تیمش نقش داشت. او بعد از ارسال مورب عالی‌شاه یک مدافع را با خودش برد. این حرکت البته منجر به فریب گلر الدحیل، ذکر با هم شد و در حالی که او منتظر بود تا با ضربه زاهدی جهت حرکت توپ تغییر کند اما این اتفاق نیفتاد و با فریب ذکر با توپ مستقیم وارد دروازه شد. با احتساب این بازی زاهدی حالا ۴۱۹ دقیقه است که گل زده و تحت فشار قرار دارد.

کیفیت بالای نمایش پرسپولیس با خیزشی طوفانی تیم یحیی حرف نداشت!

محمد قراگزلو
خبرنگار

خوب می‌تواند کیفیت بالایی ارائه دهد باید در قطر این مهم را به اثبات برساند که همین گونه هم شد. چمن هموار و یکدست ورزشگاه بن خلیفه تیم یحیی را سر شوق آورد. از همان ابتدا و تشکیل مثلث‌ها، کارهای ترکیبی و پاس‌های حساب شده برای پیش رفتن منطقی به سمت دروازه الدحیل ثابت می‌کرد این پرسپولیس با آنچه مقابل النصر ارائه داد زمین تا آسمان تفاوت دارد. برای لحظاتی در نیمه نخست پاس‌های آخر سخت می‌رسید یا نمی‌رسید. انگار هنوز آن ماجرای خودباوری در تیم تمام و کمال جا نیفتاده بود. البته که خبری از ترس نبود. این شجاعت را می‌شد هم در چیدمان ارنج هم در مدل بازی تیم به وضوح پیدا کرد اما یک نیمه طول کشید تا کل تیم بداند الدحیل کیفیت ندارد که تیم حتی برای لحظاتی عقب بنشیند و باید برای رسیدن به برد کوبید و کوبید. ریتیم پرسپولیس در نیمه دوم فوق‌العاده بود. انگار بین دو نیمه همان شوکی که لازم بود پرسپولیس را به حرکت جدی‌تر برای پیروزی وادار کند به تیم وارد شده بود. یحیی با در نظر گرفتن شرایط

الدحیل خواسته بود همان استراتژی با شدت و حدت بیشتری دنبال شود. شروع نیمه دوم تیم طوفانی بود و جالب اینکه این طوفان حتی بعد از گل نخست هم فروکش نکرد. این همان روحیه‌ای بود که می‌توانست پرسپولیس را به هدفش برساند. یک تیم زیاد خواه که به کم قانع نیست. پرسپولیس گل دوم را می‌خواست و همان ریتیم خوب را هم تداوم بخشید. تیم یحیی به گل دوم نرسید اما شایستگی رسیدن به این گل را داشت. بعد از فروکش کردن تب و تاب رسیدن به گل، پرسپولیس در کنترل مسابقه هم به بهترین شکل ممکن عمل کرد و راحت‌تر از آنچه تصور می‌شد به خواسته‌اش رسید. اما جدا از زمین فوق‌العاده مسطح برخی از تصمیمات در رسیدن به این راحتی تأثیر داشت.

چیدمان ترکیب پرسپولیس برای این بازی شجاعانه بود. با وجود انجام بازی خارج از خانه یحیی از مهاجم نوک سود برد، فقط یک هافبک دفاعی که ترکیب گذاشت و ضمن بازگردان مهره‌ای بازی‌ساز به نام سروش رفیعی به چهره امیدوارکننده‌ای مثل یاسین سلمانی از ابتدا میدان داد. انتخاب عالی‌شاه هم آنقدر درست و بجا بود که هر چه از زمان بازی گذشت مشخص شد پرسپولیس چقدر به یک لیدر در حملاتش نیاز دارد، حتی اگر آن لیدر در مرکز زمین حضور نداشته باشد.

قبل از این حتی در روزهایی که دست یحیی بازتر بود مشابه چنین ترکیب و چیدمانی از او ندیده بودیم اما به نظر می‌رسد محدودیت گاهی اوقات خلأ قوت می‌آورد. برای چیدمان پرسپولیس سایت ای اف‌سی ۱-۴-۱-۴ را برگزیده که مسعود ریگی تنها هافبک دفاعی تیم بوده است اما به نظر می‌رسد سروش بعضاً روی دست ریگی بازی می‌کند و تیم دو هافبک مرکزی دارد. گاهی اوقات نیز اینگونه به نظر می‌رسد که همان سیستم قبل از بازی فولاد و النصر ۱-۴-۱-۴ را می‌بینیم که یاسین سلمانی پشت سر شهاب زاهدی بازی می‌کند و گاهی نیز انگار تیم با سیستم ۳-۲-۳-۱ در زمین چیده شده و سلمانی در پست ۱۰ بازی می‌کند و صادقی و عالی‌شاه وینگرهای راست و

چپش هستند. جدا از چیدمان، آنچه موجب کیفیت بالای تیم پرسپولیس در این مسابقه شد استراتژی درست یحیی برای رسیدن به دروازه حریف بود. یحیی به مدافعان چپ و راستش اجازه پیشروی داده بود تا کارهای ترکیبی از کانال‌های کناری شکل بگیرد. در عین حال او به هافبک‌های کناری وظیفه داده بود تا با شیفت کردن به مرکز زمین و ایجاد مثلث‌های کوچک توپ را آنقدر جلو ببرند که با موقعیت شوتزنی ایجاد شود یا ارسال و پاس عمقی. تمام این اتفاقات البته در شرایطی رقم خورد که پرسپولیس دو تا از بهترین بازیکنانش را نداشت و تصور می‌شد در غیاب آنها و البته میلاد سرلک با مشکلات اساسی مواجه شود اما با وجود این محدودیت‌ها تیم یحیی طوری فوتبال بازی کرد که نه تنها درباره شایستگی‌اش برای برد در این مسابقه حرفی باقی نماند بلکه دوباره بسیاری از اهالی فوتبال را به خیزش دوباره تیمی که سال ۲۰۲۰ بعد از یک شکست و یک مساوی از جا بلند شد و به فینال رسید، امیدوار کند.

سوزه

آمار جالب پرسپولیس؛ ۵۸ درصد مالکیت، ۱۶ شوت الدحیل موقعیت گل نداشت!

پرسپولیس در دوحه فوتبالی ارائه کرد که همه منتقدان بازی با النصر و اشتباهات آن مسابقه را فراموش کردند ضمن اینکه قابل توجهی هم از خود ثبت کرد. پرسپولیس در این مسابقه فوتبال مالکانه‌اش را به رخ الدحیل کشید و ۵۸ درصد زمان بازی صاحب توپ بود. پرسپولیس در این بازی ۱۶ شوت زد که ۶ تا از آنها داخل چهارچوب بود. در حالی که الدحیل کلاً ۶ شوت زد که

فقط سه تا از آنها داخل چهارچوب بود و هیچ‌کدام هم شانس موقعیت گل حتمی به شمار نمی‌رفت. در واقع همان خروجی هم که بیرون‌اند مقابل اولونگا داشت در موقعیت آفساید رخ داد و یکی دو ضربه دیگر آنها هم حتی موقعیت ۵۰ درصدی نبود. پرسپولیس ۶ شوت حریف را بلاک کرد و ۵ شوت هم از خارج از محوطه جریمه زد اما آمار حریف در هر دو آیتام ۱ بود. شوت‌های پرسپولیس

از داخل محوطه جریمه ۱۱ تا بود و برای الدحیل ۵ تا اما دقت شوت پرسپولیس‌ها ۳۳ درصد و حریف ۵۰ درصد. پرسپولیس در این مسابقه ۵۲۳ پاس داد که ۸۵ درصد دقیق بود اما الدحیل ۳۷۲ پاس داد که ۸۱ درصد دقت داشت. ۵۴ درصد پاس‌های پرسپولیس هم بلند بود و برای الدحیل ۵۱ درصد. پرسپولیس ۱۱۳ ارسال داشت با دقت

۳۰.۸ درصدی و الدحیل ۶ سانت کرد با دقت ۳۳.۳ درصدی. در فاز دفاع الدحیل شرایط بهتری داشت؛ ۱۵ تکل زد که ۳.۳ درصد آن صحیح بود اما بازیکنان پرسپولیس فقط ۵ تکل زدند که ۶۰ درصد آن سالم بود. در پوشش هم آمار متفاوت دو تیم مشخص می‌کند الدحیل چقدر تحت فشار بوده است. الدحیل در این بازی ۲۲ پوشش داشت و پرسپولیس

فقط ۹ تا. در دوتل‌های انفرادی برتری با الدحیل بود که ۵۶.۳ درصد در مقابل ۴۳.۷ درصد آمارش را ثبت کرد. در دوتل‌های منطقه‌ای هم الدحیل آمار ۶۳.۶ درصد و پرسپولیس ۳۶.۴ درصد را ثبت کردند. جالب اینکه پرسپولیس ۸ کرنر زد و حریفش فقط یکی ضمن اینکه پرسپولیس‌ها ۷ بار در آفساید ماندند و الدحیل‌ها فقط یک بار در تله آفساید گیر کردند.

